Iulia MALCOCI
Ion Valer XENOFONTOV

ACADEMICIANUL IURI PETROV (1921-1990) – UNUL DINTRE FONDATORII ACADEMIEI DE ŞTIINŢE A RSS MOLDOVENEŞTI

Inginerul Iuri Petrov este o figură emblematică a ştiinţei şi sistemului de învăţământ superior din RSS Moldovenească. Este unul dintre cei 24 de membri fondatori ai Academiei de Ştiinţe a RSS Moldoveneşti (1961)[1]. Pe baza surselor arhivistice inedite, a resurselor iconografice şi a mărturiilor, vom reconstitui biografia ştiinţifică a savantului.

Iuri Petrov s-a născut în 1921 în oraşul Lbişcensk (din 1939 Ceapaevsk), regiunea Kazahstanului de Vest. În 1922 familia s-a stabilit în oraşul Uralsk din aceeaşi regiune, cu circa 130 km mai la nord. Tatăl său, rusul Nikolai Ivanovici (1888-1961), a fost membru al PC al URSS din 1926[2]. Atât tatăl, cât şi mama sa, Victoria, au fost telegrafişti[3].

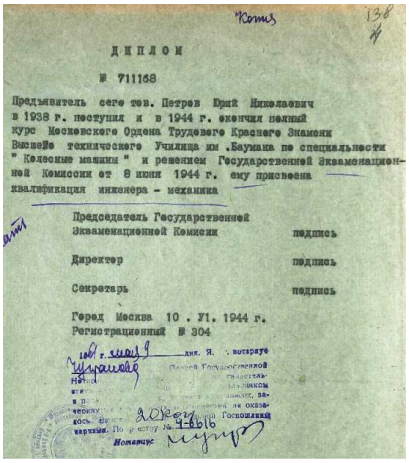
Iuri Petrov a absolvit (1938) Şcoala nr. 1 din Uralsk, obţinând certificat cu menţiune (excelenţă). În iunie 1944 absolveşte Facultatea de Tancuri Blindate a Şcolii Tehnice de Studii Superioare „N. Bauman" din Moscova la specialitatea „Vehicule cu roţi", obţinând calificarea de inginer-mecanic (Foto 1).

După absolvire a fost repartizat de către Ministerul Apărării al URSS la Uzina «Большевик» din Leningrad, unde a fost numit şef al Biroului de gospodărire a sculelor al Atelierului nr. 46, apoi şef adjunct al Atelierului. În iunie 1946 a fost acceptat în rândurile PC al URSS, iar în octombrie a fost admis la doctorat (aspirantură) la Catedra de reparaţie a

[1] Demir Dragnev, Constantin Manolache, Ion Valer Xenofontov, *Academia de Ştiinţe a Moldovei: evoluţie, instituţionalizare, personalităţi (1946-1961-2021): album enciclopedic,* /Coord.: Liliana Condraticova, Chişinău, Biblioteca Ştiinţifică (Institut) „Andrei Lupan", 2021, pp. 53-56.
[2] Iuri Petrov, Dosarul personal nr. 7835, Arhiva Ştiinţifică Centrală a Academiei de Ştiinţe a Moldovei (infra: ACAŞM).
[3] Informaţie oferită de fiul lui I. Petrov, Vladimir, precum şi alte informaţii, fotografii, mulţumindu-i şi pe această cale.

maşinilor a Institutului de Mecanizare şi Electrificare a Agriculturii din Leningrad. Absolveşte studiile de doctorat, susţinând teza în decembrie 1949 cu tema *Исследование процесса железнения применительно к ремонту авто-тракторных деталей* (*Studiul procesului de acoperire electrolitică cu fier aplicat la reparaţia organelor de autovehicule şi tractoare*), fiind trimis la Duşanbe la Institutul Agricol din Tadjikistan în calitate de şef al Catedrei tractoare şi maşini. La acest institut a pregătit patru doctori (candidaţi) în tehnică şi a elaborat teza sa de doctor habilitat, fiind, totodată, ales în mod repetat membru al Comitetului de partid. Comisia Superioară de Atestare a Ministerului Învăţământului Superior al URSS i-a conferit gradul de doctor (candidat) în tehnică la 12 aprilie 1950 (Foto 2). În iulie 1951 Comisia Superioară de Atestare a Ministerului Învăţământului Superior al URSS i-a aprobat titlul de conferenţiar universitar (docent), (Foto 3).

În teza de doctorat, în premieră, a demonstrat posibilitatea obţinerii acoperirilor galvanice rezistente la uzură a aliajului fierului cu cărbune şi mangan. Au fost puse bazele teoretice aLE acţiunii adaosurilor organice în electrolit asupra cineticii proceselor catodice şi cristalizării electrice a acoperirilor cu fier, precum şi asupra proprietăţilor fizico-mecanice ale acoperirilor.

ДИПЛОМ

№ 711158

Предъявитель сего тов. Петров Юрий Николаевич
в 1938 г. поступил и в 1944 г. окончил полный
курс Московского Ордена Трудового Красного Знамени
Высшее техническое Училища им. Баумана по специальности
" Колесные машины " и решением Государственной экзаменацион-
ной Комиссии от 8 июня 1944 г. ему присвоена
квалификация инженера – механика

Председатель Государственной
Экзаменационной Комиссии подпись

Директор подпись

Секретарь подпись

Город Москва 10 . VI. 1944 г.
Регистрационный № 304

Foto 1. Diploma de absolvire a Facultăţii de Tancuri Blindate) a Şcolii Tehnice de Studii Superioare „N. Bauman” din Moscova la specialitatea „Vehicule cu roţi”, obţinând calificarea de inginer-mecanic

În martie 1959 a susţinut teza de doctor habilitat la Institutul de Metale Neferoase şi Aur din Moscova cu tema *Исследование влияния условий электролиза на механические свойства железных покрытий, применительно к ремонту деталей машин* (*Studiul influenţei electrolizei asupra proprietăţilor mecanice ale acoperirilor cu fier, referitor la repararea pieselor de maşini*). Comisia Superioară de Atestare a Ministerului Învăţământului Superior şi Mediu de Specialitate al URSS la 17 februarie 1960 i-a conferit gradul de doctor habilitat în tehnică (Foto 4). Aceeaşi Comisie, în noiembrie 1961, i-a conferit titlul de profesor la Catedra tractoare şi automobile (Foto 5).

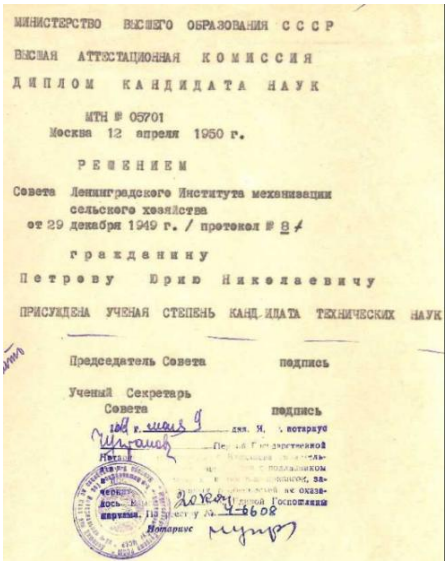
La nivelul competenţilor lingvistice, menţionăm faptul că citea şi traducea cu dicţionarul din limba engleză. În autobiografia sa din 7 februarie 1969 scrie că nu are rude peste hotare sau rude condamnate. Aceste afirmaţii erau foarte importante în perioada sovietică pentru itinerarul profesional. În septembrie 1959 a fost ales pe bază de concurs în calitate de şef al Catedrei de reparaţie a maşinilor a Institutului Agricol din Chişinău, funcţie deţinută până în 1990.

În 1960, Iuri Petrov împreună cu un grup de savanţi a publicat în ziarul «Советская Молдавия» № 16 (4585) un material prin care se solicita crearea în RSS Moldovenească a Institutului de Cercetări Ştiinţifice în Domeniul Mecanizării şi Electrificării Gospodăriei Săteşti. Această iniţiativă a fost sprijinită şi de Prezidiul Filialei Moldoveneşti a AŞ a URSS[1].

Periodic, a fost ales membru al Comitetului de partid al Institutului. Concomitent, din 1961, a fost şef al Laboratorului de Prelucrare Electrochimică a Metalelor, apoi, din 1979 – şef al Secţiei Probleme ale Durabilităţii şi Fiabilităţii Organelor de Maşini, structuri din cadrul Institutului de Fizică Aplicată al Academiei de Ştiinţe a RSS Moldoveneşti.

Prin Hotărârea nr. 325 din 1 august 1961 a Sovietului de Miniştri al RSS Moldoveneşti „Cu privire la aprobarea membrilor titulari şi a membrilor corespondenţi ai AŞ a RSS Moldoveneşti”, lui Iuri Petrov i-a fost aprobat titlul de membru corespondent al unei academii inexistente, căci AŞ a RSS Moldoveneşti urma să fie înfiinţată abia a doua zi la 2 august, acest eveniment fiind anunţat în sala Teatrului Muzical Dramatic „A. S. Puşkin” (azi, Teatrul Naţional „Mihai Eminescu”) de preşedintele Sovietului de Miniştri al RSS Moldoveneşti A.F. Diordiţa (1911-1996). În dosar această informaţie este lipsă, însă găsim aprecieri ale activităţii ştiinţifice şi administrative din partea mai multor organizaţii şi oameni de ştiinţă în susţinerea de a fi ales în calitate de membru al Academiei de Ştiinţe a RSSM.

[1] ACAŞM. F. 1, i. 1/2, d. 68, f. 70.

МИНИСТЕРСТВО ВЫСШЕГО ОБРАЗОВАНИЯ СССР

ВЫСШАЯ АТТЕСТАЦИОННАЯ КОМИССИЯ

ДИПЛОМ КАНДИДАТА НАУК

МТН № 05701

Москва 12 апреля 1950 г.

РЕШЕНИЕМ

Совета Ленинградского Института механизации сельского хозяйства

от 29 декабря 1949 г. / протокол № 8 /

гражданину

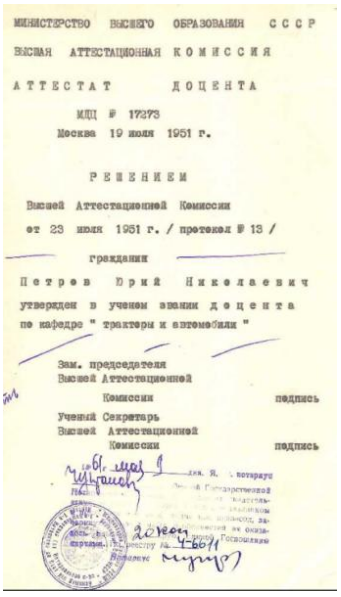
Петрову Юрию Николаевичу

ПРИСУЖДЕНА УЧЕНАЯ СТЕПЕНЬ КАНДИДАТА ТЕХНИЧЕСКИХ НАУК

Председатель Совета подпись

Ученый Секретарь Совета подпись

Foto 2. Diploma de doctor în tehnică

МИНИСТЕРСТВО ВЫСШЕГО ОБРАЗОВАНИЯ СССР

ВЫСШАЯ АТТЕСТАЦИОННАЯ КОМИССИЯ

АТТЕСТАТ ДОЦЕНТА

МДЦ № 17273

Москва 19 июля 1951 г.

РЕШЕНИЕМ

Высшей Аттестационной Комиссии

от 23 июля 1951 г. / протокол № 13 /

гражданин

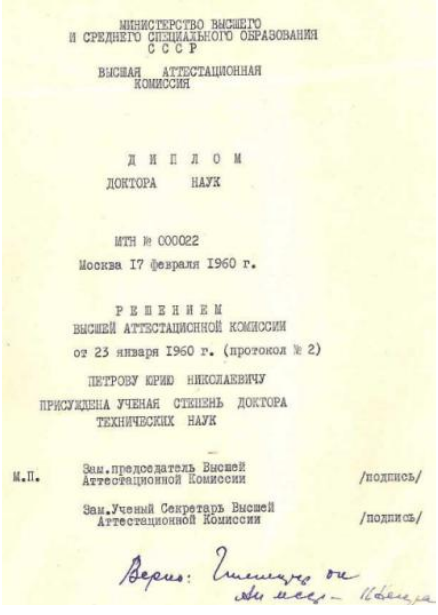
Петров Юрий Николаевич

утвержден в ученом звании доцента по кафедре " тракторы и автомобили "

Зам. председателя Высшей Аттестационной Комиссии подпись

Ученый Секретарь Высшей Аттестационной Комиссии подпись

Foto 3. Diploma de conferenţiar universitar (docent)

МИНИСТЕРСТВО ВЫСШЕГО И СРЕДНЕГО СПЕЦИАЛЬНОГО ОБРАЗОВАНИЯ СССР

ВЫСШАЯ АТТЕСТАЦИОННАЯ КОМИССИЯ

Д И П Л О М

ДОКТОРА НАУК

МТН № 000022

Москва 17 февраля 1960 г.

Р Е Ш Е Н И Е М

ВЫСШЕЙ АТТЕСТАЦИОННОЙ КОМИССИИ

от 23 января 1960 г. (протокол № 2)

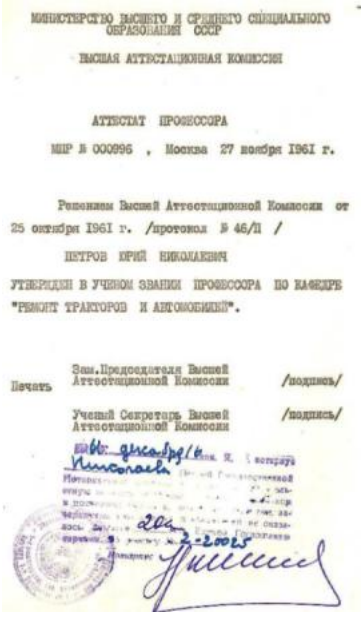
ПЕТРОВУ ЮРИЮ НИКОЛАЕВИЧУ

ПРИСУЖДЕНА УЧЕНАЯ СТЕПЕНЬ ДОКТОРА ТЕХНИЧЕСКИХ НАУК

М.П. Зам.председателя Высшей Аттестационной Комиссии /подпись/

Зам.Ученый Секретарь Высшей Аттестационной Комиссии /подпись/

Foto 4. Diploma de doctor habilitat în tehnică

МИНИСТЕРСТВО ВЫСШЕГО И СРЕДНЕГО СПЕЦИАЛЬНОГО ОБРАЗОВАНИЯ СССР

ВЫСШАЯ АТТЕСТАЦИОННАЯ КОМИССИЯ

АТТЕСТАТ ПРОФЕССОРА

МПР № 000996 , Москва 27 ноября 1961 г.

Решением Высшей Аттестационной Комиссии от 25 октября 1961 г. /протокол № 46/П /

ПЕТРОВ ЮРИЙ НИКОЛАЕВИЧ

УТВЕРЖДЕН В УЧЕНОМ ЗВАНИИ ПРОФЕССОРА ПО КАФЕДРЕ "РЕМОНТ ТРАКТОРОВ И АВТОМОБИЛЕЙ".

Печать Зам.Председателя Высшей Аттестационной Комиссии /подпись/

Ученый Секретарь Высшей Аттестационной Комиссии /подпись/

Foto 5. Atestatul de profesor universitar

Candidatura lui Iuri Petrov, în 1969, a fost înaintată de către Consiliul ştiinţific al Institutului de Fizică Aplicată pentru titlul de membru titluar al AŞ a RSSM. În extrasul din procesul-verbal nr. 10 din 20 iunie 1969 al Consiliului ştiinţific al Institutului Agricol „M. V. Frunze" din Chişinău, prin care Institutul susţine candidatura lui Iuri Petrov, se spune că acesta este recunoscut atât în ţară, cât şi peste hotare ca un savant notoriu în domeniul prelucrării electrochimice şi obţinerii depunerilor fierului şi aliajelor acestuia rezistente la uzură.

A studiat structura şi microstructura acoperirilor galvanice cu rezistenţă la uzură, a explicat acţiunea hidrogenului asupra defectelor structurii şi proprietăţile mecanice ale acoperirilor cu fier, ceea ce a avut o mare contribuţie la dezvoltarea cristalizării electrice a metalelor din grupa fierului.

Fondator al şcolii de tehnologii electrochimice în prelucrarea materialelor şi recondiţionarea organelor de maşini în RSS Moldovenească, a efectuat cercetări privind perfecţionarea electroliţilor pentru acoperirea cu fier şi sporirea rezistenţei la uzură a acestora. A obţinut dirijarea proprietăţilor fizico-mecanice ale acoperirilor în procesul de cristalizare electrică, optimizând depunerea electrică prin aplicarea electrolizei cu impulsuri. Cercetările efectuate au permis crearea unui şir de electroliţi reci de mare productivitate şi elaborarea de noi tehnologii privind depunerea acoperirilor cu fier şi crom, precum şi a aliajelor metaloceramice cu proprietăţi fizico-chimice speciale.

Studierea detaliată a cineticii proceselor anodice la intensităţi mari ale curentului electric a permis elucidarea rolului diferiţilor anioni ai electrolitului asupra condiţiei de evoluţie a procesului de depunere, influenţei compoziţiei chimice, structurii şi substructurii metalului privind randamentul şi calitatea prelucrării. A elaborat o metodă de sporire a siguranţei şi durabilităţii organelor de maşini, a cercetat influenţa câmpurilor ultrasonice şi a curentului asimetric asupra cineticii reacţiilor catodice. A propus metode de calcul al tensiunilor remanente în depunerile electrolitice, a creat dispozitive automate pentru depunerea programată a acoperirilor cu proprietăţi mecanice prestabilite, precum şi obţinerea acoperirilor cu proprietăţi diferenţiate pe grosime.

Astfel, candidatura lui I. Petrov pentru a fi ales membru titular al AŞ a RSSM a fost susţinută de mai multe organizaţii şi oameni de ştiinţă din URSS: Biroul tehnic de proiectare-construcţie prin prelucrarea

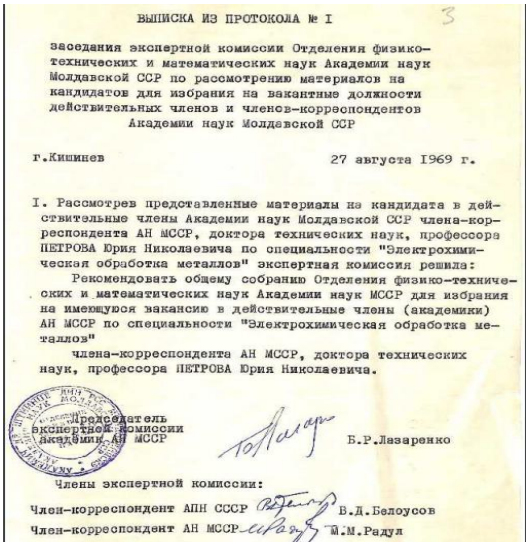
electrică al URSS, Laboratorul de Chimie al Institutului de Inginerie Urbanistică din Volgograd[1], Institutul Probleme în Studiul Materialelor al AŞ a RSS Ucrainene, Institutul de Mecanizare şi Electrificare a Agriculturii din Celeabinsk, Institutul Experimental de Cercetări Ştiinţifice în domeniul Maşinilor-Unelte din Moscova, Institutul Politehnic „S. Ordjonikidze" decorat cu Ordinul „Drapelul Roşu de Muncă" din Novocerkassk, Institutul de Chimie Anorganică din Riga (Letonia), Institutul de Tehnologie „M. Lomonosov" din Odesa, Facultatea de Chimie Tehnologică a Institutului Politehnic „A. Jdanov" din Gorki[2], Institutul Fizico-Tehnologic „S. Umarov" al AŞ din Tadjikistan, Institutul Politehnic din Tula, Institutul de Chimie Generală şi Anorganică al AŞ a RSS Ucrainene, Institutul de Chimie Fizică al AŞ a URSS, Institutul „S. Koroliov" decorat cu Ordinul „Drapelul Roşu de Muncă" din Kuibâşev[3], Institutul de Chimie al AŞ a RSS Estoniene, Institutul de Electrochimie al AŞ a URSS etc.

La 27 august 1969, Comisia de expertiză a Secţiei de Ştiinţe Fizice, Tehnice şi Matematice a AŞ a RSS Moldoveneşti a examinat documentele privind alegerea membrului corespondent Iuri Petrov ca membru titular al Academiei, recomandându-l pentru a fi ales academician al AŞ a RSS Moldoveneşti la specialitatea „Prelucrarea electrochimică a materialelor" (Foto 6). De menţionat că în componenţa comisiilor de revizie era inclus, în mod obligatoriu, un membru al academiilor de ştiinţe din URSS. La fel, şi în această comisie a fost inclus membrul corespondent al Academiei Pedagogice de Ştiinţe a URSS V. Belousov. La Adunarea Generală a AŞ a RSSM I. Petrov a fost ales membru titular al acesteia.

[1] Oraşul Volgograd până în 1925 a purtat numele de Ţariţân, iar în perioada 1925-1961 – Stalingrad.

[2] Oraşul Nijni Novgorod din Rusia în perioada 1932-1990 a fost redenumit Gorki, iar Institutul Politehnic este succesorul Institutului Politehnic din Varşovia, înfiinţat în 1898 de ţarul Nikolai al II-lea ca instituţie tehnică de învăţământ superior al Imperiului Rus şi evacuat în 1915 la Moscova, apoi transferat la Nijni Novgorod. Denumirea instituţiei pe parcursul anilor a avut mai multe variante: Institutul Politehnic din Nijni Novgorod (1917-1918), Universitatea de Stat din Nijni Novgorod (1918-1930), Institutul de Inginerie Mecanică şi Tehnologie Chimică (1930-1934), Institutul Industrial „A. Jdanov" din Gorki (1934-1950), Institutul Politehnic „A. Jdanov" din Gorki (1950-1989), Institutul Politehnic din Nijni Novgorod (1990-1992), Universitatea Tehnică de Stat din Nijni Novgorod (1992-2007), Universitatea Tehnică de Stat „R. Alekceev" din Nijni Novgorod (din 2007).

[3] Samara – oraş în Federaţia Rusă, numit în 1935-1990 Kuibâşev.

ВЫПИСКА ИЗ ПРОТОКОЛА № I

заседания экспертной комиссии Отделения физико-технических и математических наук Академии наук Молдавской ССР по рассмотрению материалов на кандидатов для избрания на вакантные должности действительных членов и членов-корреспондентов Академии наук Молдавской ССР

г.Кишинев 27 августа 1969 г.

I. Рассмотрев представленные материалы на кандидата в действительные члены Академии наук Молдавской ССР члена-корреспондента АН МССР, доктора технических наук, профессора ПЕТРОВА Юрия Николаевича по специальности "Электрохимическая обработка металлов" экспертная комиссия решила:

Рекомендовать общему собранию Отделения физико-технических и математических наук Академии наук МССР для избрания на имеющуюся вакансию в действительные члены (академики) АН МССР по специальности "Электрохимическая обработка металлов"

члена-корреспондента АН МССР, доктора технических наук, профессора ПЕТРОВА Юрия Николаевича.

Председатель экспертной комиссии Академии АН МССР Б.Р.Лазаренко

Члены экспертной комиссии:

Член-корреспондент АПН СССР В.Д.Белоусов

Член-корреспондент АН МССР М.М.Радул

Foto 6. Extras din procesul-verbal nr.1

I. Petrov este autor şi coautor a cca 400 de publicaţii ştiinţifice, inclusiv 16 monografii şi 60 de brevete de invenţii. Menţionăm monografiile: *Влияние условии электролиза на свойства электролитических железных покрытий* (*Efectul electrolizei asupra proprietăţilor electrolitice a acoperirilor cu fier* (1957), *Гальванические покрытия при восстановлении деталей* (*Galvanizarea în procesul de restaurare a pieselor*) (Moscova, 1965), *Основы повышения точности электрохимического формообразования* (*Bazele de mărire a preciziei la formarea electrochimică*) (1977, în colab.), precum şi ghidul *Руководство по электроискровому легированию* (*Compendiu privind alierea prin scânteie electrică* (1967, în colab.), manualul *Основы ремонта машин* (*Bazele reparaţiei maşinilor)* (Moscova, 1972, în colab.), *Рекомендации по восстановлению изношенных деталей машин хромированием и железнением* (*Recomandări privind recondiţionarea pieselor uzate ale maşinilor prin cromare şi acoperire electrolitică cu fier*) (Moscova, 1976, în colab.) etc.

O dezvoltare aparte a obţinut teoria sa la Institutul de Fizică Aplicată. Merită menţionate monografiile scrise în colaborare: *Электродные процессы и процессы переноса при электрохимической размерной обработке металлов* (*Procese de electrod şi procese de transfer în timpul prelucrării electrochimice dimensionale a metalelor*) (Ed. Ştiinţa, 1983), *Электрохимическая обработка изделий и титановых сплавов* (*Prelucrarea electrochimică a pieselor şi a aliajelor titanice*) (Ed. Ştiinţa, 1988), *Формообразование при электрохимической размерной обработке металлов* (*Modelarea în prelucrarea electrochimică dimensională a metalelor*) (Ed. Ştiinţa, 1990).

A cumulat cu succes activitatea ştiinţifică cu cea educaţională, predând cursul „Reparaţia maşinilor” la Institutul Agricol „M. Frunze” din Chişinău. O atenţie aparte a acordat-o pregătirii cadrelor ştiinţifice, fiind conducător ştiinţific la lucrările din domeniul restabilirii pieselor uzate de maşini prin metoda electrochimică. A fost preşedintele Consiliului specializat de susţinere a tezelor de doctor şi doctor habilitat în ştiinţe tehnice în domeniu. A pregătit circa 110 doctori (candidaţi) şi 12 doctori habilitaţi în ştiinţe. A fost membru al Consiliului ştiinţific al Prezidiului AŞ a URSS în domeniul „Procese noi de obţinere şi prelucrare a materialelor metalice”, al Consiliului de Coordonare de sub egida Institutului Tehnologic de Stat de Cercetări Ştiinţifice (ГОСНИТИ) privind repararea şi exploatarea tractoarelor şi maşinilor agricole, al Consiliului de Problemă privind rezistenţa şi durabilitatea organelor de maşini al academiilor de ştiinţe din Ucraina, Belarus şi Moldova, preşedinte al Secţiei „Construcţia de maşini” pentru decernarea premiilor de stat ale RSS Moldoveneşti, membru al Secţiei privind coordonarea problemelor interramurale şi membru al colegiului de redacţie al revistei «Электронная обработка материалов»/„Prelucrarea electronică a materialelor” (1964–1990). În martie 1980 direcţia (director – membru corespondent pe atunci M. Bologa), biroul de partid (secretar – V. Parşutin) şi Comitetul Sindical (preşedinte – academicianul V. Moscalenco) ale Institutului de Fizică Aplicată i-au dat o caracteristică pentru a realiza un stagiu în Polonia în scopul de a participa la Simpozionul Internaţional privind metodele electrice de prelucrare a materialelor.

Pentru activitatea sa pedagogică şi ştiinţifică a fost decorat cu Ordinul „Insigna de Onoare” şi două medalii. A obţinut titlul de „Om Emerit în ştiinţe”.

Iuri Petrov a decedat la 3 iulie 1990 la Chişinău.

A fost căsătorit, având o fiică Natalia (n. 1949) şi un fiu, Vladimir (n. 1959). Soţia sa Nina Livanskaia (n. 1924 la Leningrad) a predat limba engleză în învăţământul preuniversitar şi mediu de specialitate. Mama ei, Iulia, a fost profesoară de limbă rusă, iar tatăl, Nikolai, a murit pe front[1]. Nina Petrov îşi aminteşte că soţul ei în afara serviciului mergea des la pescuit sau vânat, acesta fiind un hobby al lui. Fiica Natalia Miciukova a

[1] Informaţie oferită de soţia lui Iuri Petrov la 26 martie 2019, mulţumindu-i şi pe această cale.

absolvit Institutul Politehnic din Tula, susţinând licenţa în electrochimie. Are două fiice şi a activat un timp şi la Academia de Ştiinţe a Moldovei. În prezent, locuieşte la Moscova. Fiul Vladimir absolveşte în 1980 Institutul Politehnic „S. Lazo" din Chişinău (azi, Universitatea Tehnică a Moldovei) la specialitatea „Exploatarea maşinilor". A susţinut teza de doctorat (1989) la Institutul Politehnic din Novocerkask. Activează şi locuieşte la Chişinău. Fiul său Iuri (n. 1985), care poartă numele bunicului, şi-a făcut studiile la o instituţie de învăţământ superior din Minnesota, SUA, la specialitatea „Evidenţa contabilă". În prezent, activează la o companie din Belgia.

În 1995 discipolii academicianului Iuri Petrov de la Secţia Probleme ale Durabilităţii şi Fiabilităţii Organelor de Maşini a Institutului de Fizică Aplicată şi cei de la Catedra de reparaţie a maşinilor a Universităţii Agrare de Stat din Moldova au dedicat o culegere de lucrări în memoria dascălului lor[1]. Volumul include lucrări privind rezultatele teoretice şi experimentale ale cercetărilor ştiinţifice, încercările şi aplicările practice ale noilor procese tehnologice de restaurare şi mărire a rezistenţei pieselor de maşini prin acoperiri rezistente la uzură. Printre autori se află şi doctorul habilitat în tehnică Viorel Gologan[*)].

ANEXE: FAMILIA ACADEMICIANULUI IURI PETROV ÎN SURSE ICONOGRAFICE

Foto 7. Victoria şi Nikolai Petrov, părinţii acad. Iuri Petrov

[1] *Восстановление и упрочнение деталей машин износостойкими покрытиями*, Кишинев, «Штиинца», 1995, 134 с.

Foto 8. Academicianul Iuri Petrov cu mama sa, Victoria

Foto 9. Fiica academicianului Iuri Petrov, 1958
Natalia, Nina, soţia academicianului Iuri Petrov

*) Viorel GOLOGAN (n. 1936, s. Iabloana, rn. Glodeni) a rămas orfan de mamă la vârsta de şase ani. Tatăl său, Filip Gologan, profesor de limbă şi literatură română (pe atunci zisă moldovenească), neavând cu cine să-l lase acasă îl lua cu sine la şcoală. Aşa se face că după absolvirea a şapte clase în satul natal, urmează şcoala internat nr. 1 din municipiul Bălţi, absolvind-o cu Medalie de argint în 1952, iar în 1957 absolveşte

Institutul Politehnic din Odesa, devenind inginer-mecanic la vârsta de 21 de ani. A fost repartizat iniţial în Belarus, iar după trei ani, revine în Moldova la Uzina „Moldovahidromaş”, apoi continuă studiile la doctorat la Catedra de reparaţie a maşinilor a Institutului Agricol din Chişinău sub îndrumarea lui Iuri Petrov. A susţinut atât teza de doctorat, cât şi cea de doctor habilitat, iar sub conducerea lui V. Gologan a susţinut teza de doctorat şi fiul academicianului Iuri Petrov, Vladimir. Din 1 septembrie 1968 până în 2000 V. Gologan a activat la Universitatea Tehnică a Moldovei, iar din 2000 – la Uzina „Rezonanţa” din Otaci şi concomitent, prin cumul, la Institutul de Fizică Aplicată. Din 2006 activează la Institutul de Fizică Aplicată. Consultant ştiinţific în Laboratorul Metode Electrofizice şi Electrochimice de Prelucrare a Materialelor „Boris Lazarenko”.

Despre îndrumătorul său, Iuri Petrov, îşi aminteşte ca de un om simplu, erudit, care poseda cunoştinţe vaste, enciclopedice. Om cu studii fundamentale, care putea conversa cu oricine, pe orice temă. A cunoscut îndeaproape familia academicianului Petrov. În timpul anilor de studenţie, Iuri Petrov a jucat hochei cu echipa institutului, a făcut parte şi dintr-un ansamblu muzical.

Iulia MALCOCI
doctor în ştiinţe fizico-matematice
cercetător ştiinţific neafiliat
e-mail: *iumalcoci@yahoo.com*
ORCID: (0000-0003-3656-6674)

Ion Valer XENOFONTOV
doctor în istorie
Facultatea de Istorie şi Filozofie
Universitatea de Stat din Moldova
e-mail: *ion.xenofontov@usm.md*
ORCID: (0000-0002-5993-1235)